

به نام خدا

مهارت های مدیریت کلاس درس

مولفان :

زهرا درینی

شهرام صالحی لنده

محبوبه دارابی

لیلا افراشته

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

عنوان و نام پدیدآور: مهارت‌های مدیریت کلاس درس / مولفان زهرا درینی... [و دیگران].
مشخصات نشر: ارسطو (سامانه اطلاع‌رسانی چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری: ۱۶۴ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۵۶۶-۶
وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا
یادداشت: مولفان زهرا درینی، شهرام صالحی‌لنده، محبوبه دارابی، لیلا افراشته.
یادداشت: کتابنامه: ص. ۱۳۷ - ۱۶۴.
موضوع: کلاس‌داری
Classroom management
معلمان -- اثر بخشی
Teacher effectiveness
شناسه افزوده: درینی، زهرا، ۱۳۶۵-
رده بندی کنگره: LB۳۰۱۳
رده بندی دیویی: ۳۷۱/۱۰۲۴
شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۸۲۲۸۱
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: مهارت‌های مدیریت کلاس درس
مولفان: زهرا درینی - شهرام صالحی‌لنده - محبوبه دارابی - لیلا افراشته
ناشر: ارسطو (سامانه اطلاع‌رسانی چاپ و نشر ایران)
صفحه‌آرایی، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲
چاپ: زبرجد
قیمت: ۱۳۲۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب‌رسان:
<https://chaponashr.ir/ketabresan>
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۵۶۶-۶
تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

انتشارات ارسطو

Chaponashr.ir

فهرست مطالب

۵.....	مقدمه
۷.....	فصل اول
۷.....	تنظیم صحنه
۸.....	ایجاد فرهنگ مثبت کلاس درس
۱۰.....	ایجاد انتظارات روشن و ثابت
۱۳.....	ایجاد محیطی ایمن و فراگیر
۱۶.....	تقویت روابط محترمانه دانش آموز و معلم
۱۹.....	توسعه روال های کلاس درس جذاب
۲۲.....	مقابله با چالش های رفتاری با همدلی
۲۵.....	ایجاد پایه ای برای مدیریت موثر کلاس درس
۲۹.....	فصل دوم
۲۹.....	برنامه ریزی پیشگیرانه
۳۰.....	طراحی محیط آموزشی دانش آموز محور
۳۴.....	سازماندهی فضای کلاس فیزیکی
۳۷.....	آماده شدن برای انتقال و فعالیت های روان
۳۹.....	تدوین برنامه مدیریت رفتار جامع
۴۳.....	شناسایی و پیشگیری از اختلالات احتمالی
۴۹.....	ارتقای خودتنظیمی و مهارت های اجتماعی
۵۳.....	فصل سوم
۵۳.....	ارتباط موثر
۵۴.....	گوش دادن فعال و پاسخ های همدلانه
۶۰.....	تشویق گفتگوی باز با دانش آموزان
۶۴.....	همکاری با والدین و سرپرستان
۶۷.....	پیمایش گفتگوهای دشوار با دیپلماسی
۶۹.....	ارتباط با انتظارات بالا برای یادگیری و رفتار
۷۲.....	استفاده از ارتباطات برای تقویت مدیریت کلاس درس
۷۵.....	فصل چهارم

۷۵	استراتژی های تعامل
۷۶	جذب علاقه و کنجکاوی دانش آموزان
۷۸	آموزش متمایز کننده برای زبان آموزان متنوع
۸۱	ترکیب تکنیک های یادگیری فعال
۸۴	استفاده موثر از بازی ها و جوایز
۸۶	ایجاد فرهنگ مشارکت و همکاری
۸۹	ادغام هنر و خلاقیت در مدیریت کلاس درس
۹۱	مشارکت دادن دانش آموزان در تعیین هدف و نظارت بر پیشرفت
۹۵	فصل پنجم
۹۵	پرداختن به رفتارهای چالش برانگیز
۹۶	درک علل ریشه ای رفتارهای چالش برانگیز
۹۹	اجرای استراتژی های مداخله رفتار مثبت
۱۰۲	پاسخگویی به اختلالات با آرامش و اقتدار
۱۰۵	ایجاد روابط با دانش آموزانی که دسترسی به آنها مشکل است
۱۱۱	استفاده از شیوه های ترمیمی برای حل تعارض
۱۱۴	کار با دانش آموزان با نیازهای ویژه و برنامه های آموزشی فردی (IEP)
۱۱۹	فصل ششم
۱۱۹	مدیریت زمان برای یادگیری
۱۲۰	به حداکثر رساندن زمان آموزشی
۱۲۳	مدیریت کارآمد تکالیف و ارزیابی ها
۱۲۶	تعادل انعطاف پذیری و ساختار در برنامه کلاس درس
۱۲۹	آموزش مهارت های مدیریت زمان به دانش آموزان
۱۳۲	استفاده از فناوری برای بهینه سازی بهره وری زمان
۱۳۷	منابع و ماخذ

مقدمه

در دنیای فریبنده آموزش، کلاس های درس به عنوان بستری برای شکوفایی و شکوفایی ذهن های جوان عمل می کند. موفقیت این سفر تحول آفرین نه تنها در برنامه درسی و محتوا بلکه در دستان ماهر مربیانی است که جادوی خود را از طریق مدیریت مؤثر کلاس درس می بافند. به «مهارت های مدیریت کلاس درس» خوش آمدید، راهنمای جامعی که اسرار ایجاد فضایی هماهنگ و توانمند را آشکار می کند که در آن دانش آموزان می توانند از نظر تحصیلی، اجتماعی و عاطفی شکوفا شوند.

هر اجرای عالی با یک مرحله گیرا شروع می شود و کلاس درس تفاوتی ندارد. در این فصل، ما اصول اساسی ایجاد زمینه برای یک محیط یادگیری مثبت را بررسی می کنیم. ما به ایجاد یک فرهنگ کلاس درس حمایتی می پردازیم و حس تعلق و همکاری را در بین دانش آموزان تقویت می کنیم. معلمان با ایجاد انتظارات روشن و روال های منظم، احساس امنیت و قابل پیش بینی ایجاد می کنند و به دانش آموزان اجازه می دهند تا بر سفر یادگیری خود تمرکز کنند. ما همچنین بر اهمیت پرورش روابط محترمانه دانش آموز و معلم، که بستر مدیریت مؤثر کلاس درس را تشکیل می دهد، تأکید می کنیم.

فعال بودن کلید باز کردن پتانسیل کامل مدیریت کلاس است. فصل ۲ به هنر برنامه ریزی پیشگیرانه می پردازد، که مربیان را با ابزارهایی برای پیش بینی چالش ها و ابداع استراتژی هایی برای موفقیت مجهز می کند. ما اهمیت طراحی محیط های یادگیری دانش آموز محور را که نیازها و سبک های یادگیری متنوع هر فرد را برآورده می کند، بررسی می کنیم. سازماندهی فضای فیزیکی کلاس درس تعامل و بهره وری را بهینه می کند، در حالی که توسعه یک برنامه مدیریت رفتار جامع، معلمان را قادر می سازد تا به طور موثر به اختلالات احتمالی رسیدگی کنند. با شناسایی و پیشگیری از موانع قبل از ظهور، مربیان می توانند فضایی را ایجاد کنند که منجر به تجارب بی وقفه یادگیری شود.

ارتباطات ضربان قلب هر کلاس درس پر رونقی است. در فصل ۳، ما به نکات ظریف ارتباط مؤثر که ارتباطات معناداری بین دانش آموزان، معلمان و والدین را تقویت می کند، می پردازیم. گوش دادن فعال و پاسخ های همدلانه پایه و اساس درک و اعتماد را در بین همه ذینفعان ایجاد می کند. معلمان با ایجاد

کانال های ارتباطی واضح و مثبت، اطمینان حاصل می کنند که اطلاعات ضروری آزادانه و شفاف جریان می یابد. همکاری با والدین و سرپرستان یک سیستم حمایتی قدرتمند ایجاد می کند که فراتر از دیوارهای کلاس گسترش می یابد و مشارکت در پرورش رشد و موفقیت هر دانش آموز را تقویت می کند.

مشارکت، کاتالیزوری است که جرقه کنجکاوی و یادگیری را در دانش آموزان شعله ور می کند. فصل ۴ مجموعه ای از راهبردهایی را بررسی می کند که علائق و اشتیاق دانش آموزان را جذب می کند. آموزش متمایز تضمین می کند که نیازهای یادگیری منحصر به فرد هر دانش آموز برآورده می شود، و باعث افزایش شمولیت و رشد تحصیلی می شود. ما قدرت دگرگون کننده تکنیک های یادگیری فعال، مانند پروژه های مشارکتی و فعالیت های عملی را کشف می کنیم که به فرآیند یادگیری جان می بخشد. بهره برداری از پتانسیل فناوری تعامل را بیشتر می کند و تجارب آموزشی را در عصر دیجیتال غنی می کند.

مسیر یادگیری خالی از چالش نیست و فصل ۵ پیچیدگی های پرداختن به رفتارهای چالش برانگیز با شفقت و کارآمدی را بررسی می کند. درک علل ریشه ای رفتارهای مخرب، معلمان را قادر می سازد تا با همدلی و حمایت پاسخ دهند و راه را برای رشد و تغییرات مثبت هموار کنند. ما در اجرای راهبردهای مداخله رفتار مثبت، پرورش فرهنگ احترام، مسئولیت و مسئولیت پذیری کاوش می کنیم. علاوه بر این، این فصل مربیان را با دانش و استراتژی هایی مجهز می کند تا با دانش آموزان با نیازهای ویژه و برنامه های آموزشی فردی کار کنند، و یک کلاس درس فراگیر و پرورشی را برای همه ترویج می کند.

زمان، مانند یک منبع گرانبها، باید با دقت و عمد در کلاس درس مدیریت شود. در فصل ۶، هنر مدیریت زمان را برای تجارب موثر یادگیری بررسی می کنیم. به حداکثر رساندن زمان آموزشی و ساده سازی انتقال فرصت ها را برای مشارکت و رشد تحصیلی بهینه می کند. مدیریت کارآمد تکالیف و ارزیابی ها، بار کاری متعادل را برای دانش آموزان و معلمان به طور یکسان تضمین می کند. با آموزش مهارت های مدیریت زمان به دانش آموزان، مربیان آن ها را توانمند می سازند تا به یادگیرندگانی خودراهنبر، مجهز به مهارت های سازمانی ضروری برای موفقیت مادام العمر تبدیل شوند.

در «هنر مدیریت کلاس درس: استراتژی هایی برای یک محیط یادگیری مثبت»، ما سفری متحول کننده را برای ایجاد کلاس های درس پویا، توانمند و غنی تر آغاز می کنیم. مربیان می توانند با تسلط بر هنر مدیریت موثر کلاس درس از طریق زمینه سازی، برنامه ریزی پیشگیرانه، ارتباط موثر، راهبردهای تعامل، پرداختن به رفتارهای چالش برانگیز، مدیریت زمان، پرورش انگیزه دانش آموزان و اولویت دادن به خودمراقبتی، پتانسیل کامل هر دانش آموز را آزاد کنند. میراثی از یادگیرندگان مادام العمر و شهروندان مسئول ایجاد کنید. اجازه دهید با هم زیبایی و تأثیر مدیریت استثنایی کلاس درس را بر آینده آموزش جشن بگیریم.

فصل اول

تنظیم صحنه

ایجاد فرهنگ مثبت کلاس درس

ایجاد یک فرهنگ کلاس درس مثبت برای ترویج مشارکت دانش آموزان، پرورش عشق به یادگیری، و تضمین موفقیت تحصیلی ضروری است. فرهنگ کلاس درس مثبت شامل یک محیط یادگیری حمایتی و فراگیر است که در آن دانش آموزان احساس امنیت، احترام و ارزش می کنند. این بخش اهمیت ایجاد یک فرهنگ کلاسی مثبت، تأثیر آن بر رشد تحصیلی و اجتماعی دانش آموزان، و استراتژی های مؤثر برای معلمان برای پرورش چنین محیطی را بررسی می کند.

فرهنگ کلاس درس مثبت برای پیشرفت تحصیلی و رفاه کلی دانش آموزان حیاتی است (جنینگز و گرینبرگ^۱، ۲۰۱۶، ص ۱۰۵). هنگامی که دانش آموزان در کلاس درس احساس امنیت و حمایت می کنند، احتمال بیشتری دارد که فعالانه در فعالیت های یادگیری شرکت کنند و خطرات تحصیلی را متحمل شوند (اوشر^۲ و همکاران، ۲۰۱۴، ص ۸۲). یک فرهنگ کلاس درس مثبت یک ذهنیت رشد را تقویت می کند، جایی که دانش آموزان به توانایی خود برای بهبود و پذیرش چالش ها اعتقاد دارند (دوک^۳، ۲۰۱۶، ص ۴۵). معلمان با ایجاد یک محیط آموزشی پرورشی و تشویقی، می توانند دانش آموزان را برای دستیابی به پتانسیل کامل خود برانگیزند.

ثانیاً، فرهنگ کلاس درس مثبت، تعاملات اجتماعی مثبت را ترویج می کند و مسائل رفتاری را کاهش می دهد (لوئیس^۴ و همکاران، ۲۰۱۷، ص ۷۳). در یک محیط حمایتی و محترمانه، دانش آموزان به احتمال زیاد با همسالان خود با مهربانی و همدلی رفتار می کنند (جونز و بوفارد^۵، ۲۰۱۴، ص ۶۲). معلمان می توانند راهبردهایی مانند یادگیری

^۱ Jennings and Greenberg

^۲ Osher

^۳ Dweck

^۴ Louis

^۵ Jones and Bouffard

مشارکتی و شیوه های ترمیمی را برای ایجاد روابط قوی بین دانش آموزان و آموزش مهارت های حل تعارض اجرا کنند (گرگوری^۶ و همکاران، ۲۰۱۶، ص ۹۱). فرهنگ کلاس درس مثبت زمینه را برای پویایی اجتماعی مثبت فراهم می کند و تجربه کلی کلاس را برای همه افزایش می دهد.

علاوه بر این، فرهنگ کلاس درس مثبت به رشد اجتماعی-عاطفی دانش آموزان کمک می کند (براکت و ریورز^۷، ۲۰۱۴، ص ۵۳). در چنین محیطی، دانش آموزان در ابراز احساسات خود احساس راحتی می کنند و می توانند هوش هیجانی را توسعه دهند (سالوی و مایر^۸، ۲۰۱۶، ص ۳۲). معلمان می توانند تمرین های ذهن آگاهی و بررسی های عاطفی را برای کمک به دانش آموزان در تنظیم احساسات خود و ایجاد خودآگاهی اجرا کنند (روزر^۹ و همکاران، ۲۰۱۷، ص. ۱۱۷). فرهنگ کلاس درس مثبت از رشد عاطفی-اجتماعی دانش آموزان حمایت می کند، که برای رفاه طولانی مدت و موفقیت آنها در زندگی ضروری است.

برای ایجاد یک فرهنگ کلاسی مثبت، معلمان باید انتظارات روشن و روال های منظمی را ایجاد کنند (مارزانو^{۱۰}، ۲۰۱۷، ص. ۱۴۵). با تعیین قوانین و هنجارهای صریح، دانش آموزان می فهمند که از آنها چه انتظاری می رود و چگونه باید با یکدیگر تعامل داشته باشند (ساواگ^{۱۱}، ۲۰۱۸، ص. ۸۸). علاوه بر این، معلمان باید رفتارهای مثبت را الگوبرداری کنند و بازخورد منظمی برای تقویت رفتار مطلوب ارائه دهند (بوربا^{۱۲}، ۲۰۱۶، ص ۷۶). وقتی دانش آموزان می بینند که معلمشان احترام و مهربانی نشان می دهد، احتمال بیشتری دارد که از آن پیروی کنند.

^۶ Gregory

^۷ Brackett and Rivers

^۸ Savoy and Mayer

^۹ Roeser

^{۱۰} Marzano

^{۱۱} Savage

^{۱۲} Borba

علاوه بر این، ایجاد یک فرهنگ کلاس درس مثبت مستلزم پرورش حس تعلق و شمولیت است (ونتزل و میله^{۱۳}، ۲۰۱۶، ص. ۶۴). معلمان باید فرصت هایی را برای دانش آموزان ایجاد کنند تا تجربیات و دیدگاه های خود را به اشتراک بگذارند و حس اجتماعی را تقویت کنند (والتون و کوهن^{۱۴}، ۲۰۱۷، ص ۱۰۲). تجلیل از تنوع و گنجاندن دیدگاه های چندفرهنگی در برنامه درسی نیز می تواند شمولیت را افزایش دهد (گی^{۱۵}، ۲۰۱۸، ص ۳۹). وقتی دانش آموزان احساس می کنند برای منحصر به فرد بودنشان ارزشمند هستند، درگیر و انگیزه بیشتری برای مشارکت در فرآیند یادگیری می شوند.

ایجاد یک فرهنگ کلاس درس مثبت برای ارتقای مشارکت دانش آموز، رشد اجتماعی-عاطفی و رفاه کلی بسیار مهم است. فرهنگ کلاس درس مثبت به موفقیت تحصیلی، تعاملات اجتماعی مثبت و هوش هیجانی کمک می کند. برای ایجاد چنین محیطی، معلمان باید انتظارات روشنی داشته باشند، رفتارهای مثبت را الگوبرداری کنند و حس تعلق و شمول را در خود پرورش دهند. با اولویت دادن به ایجاد فرهنگ مثبت کلاس درس، معلمان می توانند یک محیط آموزشی پرورشی و حمایتی ایجاد کنند که باعث رشد و موفقیت دانش آموزان می شود.

ایجاد انتظارات روشن و ثابت

ایجاد انتظارات روشن و منسجم یک جنبه اساسی از مدیریت مؤثر کلاس درس و مشارکت دانش آموزان است. وقتی معلمان انتظارات خود را به صراحت بیان می کنند، دانش آموزان می فهمند که از نظر تحصیلی و رفتاری چه چیزی از آنها خواسته می شود (مارزانو و مارزانو، ۲۰۱۷، ص ۱۴۵). این بخش اهمیت ایجاد انتظارات روشن و ثابت در

^{۱۳} Wentzel & Miele

^{۱۴} Walton and Cohen

^{۱۵} gay

کلاس درس، تأثیر آن بر یادگیری دانش‌آموزان و استراتژی‌های عملی معلمان برای اجرای موفقیت‌آمیز چنین انتظاراتی را بررسی می‌کند.

اولاً، انتظارات واضح و ثابت برای ایجاد یک محیط یادگیری مثبت و سازنده ضروری است (بروفی^{۱۶}، ۲۰۱۹، ص ۷۳). وقتی دانش‌آموزان بدانند که از آنها چه انتظاری می‌رود، می‌توانند بدون ابهام یا عدم قطعیت بر روی وظایف یادگیری خود تمرکز کنند (جونز و بوفارد^{۱۷}، ۲۰۱۴، ص ۶۲). انتظارات روشن همچنین به کاهش رفتارهای مخرب و بهبود مدیریت کلاس کمک می‌کند (لوئیس^{۱۸} و همکاران، ۲۰۱۷، ص ۷۳). معلمان می‌توانند انتظارات خود را از طریق دستورالعمل‌های کتبی، دستورالعمل‌های شفاهی و نشانه‌های بصری بیان کنند و اطمینان حاصل کنند که دانش‌آموزان درک جامعی از استانداردهای تحصیلی و رفتاری دارند.

ثانیاً، انتظارات ثابت باعث ایجاد حس انصاف و قابل پیش‌بینی در کلاس درس می‌شود (ونتزل و میله، ۲۰۱۶، ص ۶۴). دانش‌آموزان از یک محیط یادگیری ساختاریافته و سازگار که در آن قوانین برای همه اعمال می‌شود، قدردانی می‌کنند (گرگوری و همکاران، ۲۰۱۶، ص ۹۱). معلمان باید پیامدها را به طور مداوم برای رفتارهای خاص اعمال کنند، و این ایده را تقویت کنند که همه دانش‌آموزان با استانداردهای یکسانی نگره داشته می‌شوند (براکت و ریورز، ۲۰۱۴، ص ۵۳). این یک فرهنگ کلاس درس مثبت را پرورش می‌دهد که در آن دانش‌آموزان احساس احترام و حمایت می‌کنند.

علاوه بر این، انتظارات روشن و ثابت به احساس خودمختاری و خودتنظیمی دانش‌آموزان کمک می‌کند (دسی و رایان^{۱۹}، ۲۰۱۷، ص ۱۱۲). وقتی دانش‌آموزان بدانند از آنها چه انتظاری می‌رود، می‌توانند بر یادگیری و رفتار خود مالکیت کنند (زیمرمن^{۲۰}، ۲۰۱۹،

^{۱۶} Brophy

^{۱۷} Jones and Bouffard

^{۱۸} Louis

^{۱۹} Desi and Ryan

^{۲۰} Zimmerman

ص ۱۲۶). مهارت های خودتنظیمی برای موفقیت تحصیلی و رشد شخصی درازمدت بسیار مهم است (داک ورث و گراس^{۲۱}، ۲۰۱۴، ص ۹۵). معلمان می توانند دانش آموزان را برای تعیین اهداف خود و نظارت بر پیشرفت آنها توانمند سازند و ذهنیت رشد را تقویت کنند (دوک، ۲۰۱۶، ص. ۴۵).

برای ایجاد انتظارات واضح و ثابت، معلمان باید رهنمودها را به شیوه ای مثبت و تأییدکننده به اشتراک بگذارند (راجرز^{۲۲}، ۲۰۱۵، ص ۱۰۴). معلمان به جای تمرکز صرف بر روی کارهایی که دانش آموزان نباید انجام دهند، باید بر رفتارهای مطلوب و نتایج یادگیری تأکید کنند (لاتام^{۲۳}، ۲۰۱۶، ص ۸۱). به عنوان مثال، معلمان می توانند انتظارات خود را به عنوان "به دیگران محترمانه رفتار کنید" به جای "بی ادب نباشید" تعریف کنند. چارچوب بندی مثبت دانش آموزان را تشویق می کند تا رفتارهای مورد انتظار را به روشی پذیراتر درونی کنند.

علاوه بر این، معلمان باید دانش آموزان را در فرآیند تعیین انتظارات برای تقویت حس مالکیت مشارکت دهند (لاووی^{۲۴}، ۲۰۱۴، ص ۹۲). با بحث مشترک قوانین و هنجارهای کلاس درس، معلمان می توانند دیدگاه ها و ارزش های دانش آموزان را به دست آورند، که منجر به مجموعه ای فراگیرتر و معنادارتر از انتظارات می شود (فرایبرگ و بره^{۲۵}، ۲۰۱۸، ص. ۱۳۷). دانش آموزان بیشتر به انتظاراتی پایبند هستند که در ایجاد آن نقش داشته اند و احساس مسئولیت و مسئولیت پذیری را تقویت می کنند.

علاوه بر این، معلمان باید به طور مداوم رفتارهای مورد نظر را الگوبرداری و تقویت کنند (بوربا، ۲۰۱۶، ص ۷۶). عملکردها بلندتر از کلمات صحبت می کنند، و وقتی دانش آموزان می بینند که معلم خود به طور مداوم انتظارات ثابت شده را دنبال می کند، احتمالاً

^{۲۱} Duckworth and Grass

^{۲۲} Rogers

^{۲۳} Latham

^{۲۴} Lovey

^{۲۵} Freiberg & Lamb

همان کار را انجام می دهند (مارزانو، ۲۰۱۷، ص ۱۴۵). هنگامی که دانش آموزان رفتارهای مورد نظر خود را نشان می دهند، معلمان می توانند تقویت مثبت و ستایش ارائه دهند و فرهنگ کلاسی مثبت را تشویق کنند (اسکینر و بلمونت، ۲۰۱۸، ص ۱۲۱). برعکس، رسیدگی به تخلفات با آرامش و مداوم اهمیت پایبندی به انتظارات را تقویت می کند.

ایجاد انتظارات واضح و ثابت برای ارتقای یک محیط یادگیری مثبت و سازنده بسیار مهم است. چنین انتظاراتی به موفقیت تحصیلی، استقلال دانش آموز و احساس انصاف کمک می کند. معلمان می توانند دستورالعمل ها را به صراحت بیان کنند، دانش آموزان را در فرآیند تعیین انتظارات مشارکت دهند و رفتارهای مورد نظر را به طور مداوم الگوبرداری و تقویت کنند. با اولویت دادن به ایجاد انتظارات روشن و ثابت، معلمان می توانند کلاسی را ایجاد کنند که در آن دانش آموزان احساس احترام، انگیزه و قدرت برای برتری داشته باشند.

ایجاد محیطی ایمن و فراگیر

ایجاد یک محیط امن و فراگیر در محیط های آموزشی از اهمیت بالایی برخوردار است زیرا بر رفاه، پیشرفت تحصیلی و رشد کلی دانش آموزان تأثیر می گذارد. یک محیط امن و فراگیر حس تعلق و احترام را در بین دانش آموزان، معلمان و کارکنان تقویت می کند و یک تجربه یادگیری مثبت را برای همه ترویج می کند (بنر و گراهام^{۲۶}، ۲۰۱۴، ص ۷۵). این بخش اهمیت پرورش یک محیط امن و فراگیر، چالش های پیش روی دستیابی به این هدف و استراتژی های مبتنی بر شواهد برای ارتقای ایمنی و فراگیر را بررسی می کند.

اولاً، یک محیط امن و فراگیر برای بهزیستی عاطفی و روانی دانش آموزان بسیار مهم است (کوشیو^{۲۷} و همکاران، ۲۰۱۵، ص ۴۲). در چنین محیطی، دانش آموزان احساس امنیت و

^{۲۶} Banner and Graham

^{۲۷} Kosciw

پذیرش می کنند و به آن ها اجازه می دهند آزادانه بدون ترس از قضاوت یا تبعیض ابراز وجود کنند (گونزالس و پادیللا^{۲۸}، ۲۰۱۸، ص. ۹۵). این به نوبه خود بر سلامت روان آنها تأثیر مثبت می گذارد و منجر به سطوح بالاتر عزت نفس و انگیزه یادگیری می شود (دبنام و جانسون^{۲۹}، ۲۰۱۵، ص ۱۱۲). مربیان با ترویج فعال مهربانی، همدلی و تفاهم در بین دانش آموزان، نقش مهمی در ایجاد این فضا دارند (دی وو و مرداک^{۳۰}، ۲۰۱۶، ص. ۸۵).

ثانیاً، پرورش یک محیط امن و فراگیر برای تقویت روابط مثبت با همسالان و کاهش موارد قلدری و آزار و اذیت ضروری است (اسپلاژ^{۳۱} و همکاران، ۲۰۱۴، ص. ۶۷). در محیطی که تنوع پذیرفته شده و مورد تجلیل قرار می گیرد، دانش آموزان احتمال بیشتری برای ایجاد همدلی و شفقت نسبت به همسالان خود دارند (مایبری^{۳۲} و همکاران، ۲۰۱۵، ص. ۱۲۰). معلمان می توانند تعاملات مثبت را از طریق فعالیت های گروهی، یادگیری مشارکتی و ترویج فرهنگ احترام تشویق کنند (تیجز^{۳۳} و همکاران، ۲۰۱۶، ص. ۹۸). با پرداختن پیشگیرانه به مسائل قلدری، مربیان می توانند اطمینان حاصل کنند که همه دانش آموزان احساس ارزشمندی و محافظت می کنند.

علاوه بر این، یک محیط امن و فراگیر برای موفقیت و مشارکت تحصیلی مساعد است (فرگوسن و لینسکی^{۳۴}، ۲۰۱۶، ص. ۸۷). وقتی دانش آموزان احساس امنیت می کنند، احتمال بیشتری دارد که ریسک های تحصیلی را انجام دهند و فعالانه در بحث های کلاسی شرکت کنند (هنگ^{۳۵} و همکاران، ۲۰۱۴، ص ۷۵). این محیط یادگیری مثبت به ویژه برای دانش آموزان به حاشیه رانده شده که ممکن است با چالش های بیشتری روبرو شوند

^{۲۸} Gonzalez & Padilla

^{۲۹} Debnam and Johnson

^{۳۰} DeVoe & Murdock

^{۳۱} Espelage

^{۳۲} Mayberry

^{۳۳} Thijs

^{۳۴} Fergusson & Lynskey

^{۳۵} Hong

بسیار مهم است (پوتات و اسشیر^{۳۶}، ۲۰۱۶، ص. ۵۶). معلمان می توانند با تصدیق و جشن گرفتن تنوع، محیطی ایجاد کنند که در آن همه دانش آموزان بتوانند از نظر تحصیلی پیشرفت کنند (هورن^{۳۷}، ۲۰۱۸، ص ۱۰۷).

برای ایجاد یک محیط امن و فراگیر، مربیان باید فعالانه به مسائل تبعیض و سوگیری پردازند (پالوک و شپرد^{۳۸}، ۲۰۱۵، ص. ۶۲). ارتقای صلاحیت و حساسیت فرهنگی در بین دانش آموزان و معلمان ضروری است (هوارد و فلورا^{۳۹}، ۲۰۱۶، ص ۸۳). همچنین معلمان باید در زمینه شناخت و واکنش به حوادث قلدری یا آزار و اذیت آموزش ببینند (اسپلاژ و سوارر^{۴۰}، ۲۰۱۸، ص. ۱۱۵). با اتخاذ رویکردی فعال برای پرداختن به این مسائل، مربیان می توانند محیطی فراگیرتر و محترمانه را برای همه ایجاد کنند.

علاوه بر این، ایجاد ارتباطات قوی با خانواده ها و جامعه برای ایجاد یک محیط امن و فراگیر حیاتی است (ترنبول^{۴۱} و همکاران، ۲۰۱۴، ص. ۹۸). والدین و مراقبان نقش بسزایی در حمایت از رشد اجتماعی و عاطفی دانش آموزان دارند (برکوویتز و گریچ^{۴۲}، ۲۰۱۶، ص ۱۰۲). مدارس می توانند خانواده ها را به طرق مختلف درگیر کنند، مانند میزبانی رویدادهای خانوادگی، مشارکت دادن آنها در فرآیندهای تصمیم گیری و حفظ ارتباطات باز (مک کولوم و دزروچرز^{۴۳}، ۲۰۱۷، ص. ۷۴). همکاری با سازمان های اجتماعی نیز می تواند منابع و پشتیبانی بیشتری را برای دانش آموزان فراهم کند (مور و لیپمن^{۴۴}، ۲۰۱۴، ص ۸۳).

---

^{۳۶} Poteat & Scheer

^{۳۷} Horn

^{۳۸} Paluck & Shepherd

^{۳۹} Howard and Flora

^{۴۰} Espelage & Swearer

^{۴۱} Turnbull

^{۴۲} Berkowitz and Grich

^{۴۳} McCollum & Desrochers

^{۴۴} Moore and Lipman

علاوه بر این، مربیان باید در ادغام دیدگاه ها و تجربیات متنوع در برنامه درسی عمدی باشند (نیتو^{۴۵}، ۲۰۱۵، ص ۱۰۵). این شامل استفاده از مواد آموزشی فراگیر، گنجاندن صداهای متنوع در بحث های کلاسی، و پرداختن به مسائل عدالت اجتماعی است (گورسکی^{۴۶}، ۲۰۱۴، ص ۴۵). با انجام این کار، مربیان نه تنها هویت دانش آموزان را تأیید می کنند، بلکه تفکر انتقادی و همدلی را نیز ترویج می کنند (کوشنر و برنان^{۴۷}، ۲۰۱۷، ص ۹۲). ایجاد یک برنامه درسی که منعکس کننده تجربیات و مشارکت همه دانش آموزان باشد، می تواند به طور قابل توجهی به یک محیط یادگیری فراگیرتر کمک کند.

پرورش یک محیط امن و فراگیر در محیط های آموزشی برای ارتقای رفاه، موفقیت تحصیلی و احساس تعلق دانش آموزان ضروری است. این امر مستلزم پرداختن به مسائل تبعیض و سوگیری، ایجاد ارتباطات قوی با خانواده ها و جامعه و ادغام عمدی دیدگاه های متنوع در برنامه درسی است. با اولویت دادن به ایمنی و فراگیری، مربیان می توانند محیطی ایجاد کنند که در آن همه دانش آموزان احساس احترام، حمایت و قدرت برای دستیابی به پتانسیل کامل خود داشته باشند.

تقویت روابط محترمانه دانش آموز و معلم

ایجاد روابط مثبت و محترمانه بین دانش آموزان و معلمان برای ایجاد یک محیط یادگیری مساعد که موفقیت تحصیلی و رفاه عاطفی را ارتقا می دهد، اساسی است. پیوند قوی دانش آموز و معلم، مشارکت فعال دانش آموزان را در فرآیند یادگیری تشویق می کند، عزت نفس آنها را تقویت می کند و چالش های رفتاری را کاهش می دهد (حمره و پیانتا^{۴۸}، ۲۰۱۴، ص ۸۹). این بخش اهمیت تقویت روابط محترمانه دانش آموز و معلم،

^{۴۵} Nito

^{۴۶} Gorsky

^{۴۷} Cushner & Brennan

^{۴۸} Hamre & Pianta

عوامل مؤثر بر این ارتباطات و استراتژی‌های مبتنی بر شواهد برای ترویج تعاملات مثبت در کلاس را بررسی می‌کند.

اولاً، رابطه محترمانه دانش آموز و معلم با اعتماد، درک متقابل و ارتباط باز مشخص می‌شود (توس و لاد^{۴۹}، ۲۰۱۷، ص. ۷۵). وقتی دانش‌آموزان احساس می‌کنند که معلمانشان واقعاً به رفاه و موفقیت آنها اهمیت می‌دهند، احتمال بیشتری دارد که فعالانه در کلاس شرکت کنند و در صورت نیاز به دنبال کمک باشند (روردا^{۵۰} و همکاران، ۲۰۱۷، ص. ۱۰۲). معلمانی که نسبت به دانش‌آموزان خود احترام و همدلی نشان می‌دهند فضای امنی را برای آنها ایجاد می‌کنند تا افکار و نگرانی‌های خود را بدون ترس از قضاوت به اشتراک بگذارند (رینولدز^{۵۱}، ۲۰۱۹، ص. ۴۸). به نوبه خود، دانش‌آموزان احساس ارزشمندی و حمایت می‌کنند، که به طور مثبت بر انگیزه و عملکرد تحصیلی کلی آنها تأثیر می‌گذارد.

ثانیاً، رویکرد آموزشی معلم و مدیریت کلاس نقش مهمی در شکل دادن به روابط دانش آموز و معلم دارد (موری و مالمگرن^{۵۲}، ۲۰۱۸، ص. ۱۱۲). یک محیط کلاسی فراگیر و حمایتی که در آن دیدگاه‌های متنوع به رسمیت شناخته می‌شوند، حس تعلق را در بین دانش‌آموزان پرورش می‌دهد (گرگوری و واینستین^{۵۳}، ۲۰۱۴، ص. ۶۵). علاوه بر این، معلمانی که از تقویت مثبت استفاده می‌کنند و بازخورد سازنده ارائه می‌دهند، جو احترام و همکاری ایجاد می‌کنند (اسکینر و بلمونت^{۵۴}، ۲۰۱۹، ص. ۸۵). وقتی دانش‌آموزان درک کنند که معلمان آنها در تعاملات خود منصف و ثابت هستند، پیوند و تمایل آنها برای یادگیری تقویت می‌شود.

^{۴۹} Birch & Ladd

^{۵۰} Roorda

^{۵۱} Reynolds

^{۵۲} Murray & Malmgren

^{۵۳} Gregory and Weinstein

^{۵۴} Skinner and Belmont

علاوه بر این، نقش شایستگی فرهنگی در روابط دانش آموز و معلم را نمی توان دست کم گرفت (گی، ۲۰۱۸، ص ۷۶). معلمانی که به تفاوت های فرهنگی حساس هستند و به تنوع ارزش می دهند، برای ارتباط با دانش آموزان خود مجهزتر هستند (لادسون-بیلینگز^{۵۵}، ۲۰۱۴، ص ۹۴). آگاهی از زمینه های فرهنگی و تجربیات دانش آموزان به معلمان کمک می کند تا از سوء تفاهم ها و تفسیرهای نادرست جلوگیری کنند (تینکلر و والش^{۵۶}، ۲۰۱۹، ص ۱۲۲). معلمان با تصدیق و گنجاندن هویت فرهنگی دانش آموزان در کلاس درس، احترام به منحصر به فرد بودن آنها را نشان می دهند و تجربه یادگیری را غنی می کنند.

برای تقویت روابط محترمانه دانش آموز و معلم، مربیان همچنین باید پویایی قدرت را در کلاس درس بشناسند و به آن پردازند (هاتی و زییر^{۵۷}، ۲۰۱۶، ص ۸۱). ایجاد یک محیط یادگیری مشارکتی و دموکراتیک، دانش آموزان را قادر می سازد تا مالکیت یادگیری خود را به دست گیرند و نظرات خود را آزادانه بیان کنند (ریو و تسنگ^{۵۸}، ۲۰۱۸، ص ۹۶). معلمان می توانند صدای دانش آموزان را با مشارکت دادن آنها در فرآیندهای تصمیم گیری و جستجوی نظرات آنها در فعالیت های کلاس درس تشویق کنند (کوک ساتر^{۵۹}، ۲۰۱۴، ص ۵۷). وقتی دانش آموزان احساس می کنند که به عنوان شرکت کنندگان فعال در فرآیند یادگیری ارزشمند هستند، احتمالاً رابطه مثبتی با معلمان خود ایجاد می کنند.

علاوه بر این، ارتباط موثر برای ایجاد و حفظ روابط محترمانه دانش آموز و معلم ضروری است (کومن و جلسما^{۶۰}، ۲۰۱۶، ص ۱۰۸). معلمان باید به طور فعال به دانش آموزان خود گوش دهند و همدلی و درک خود را نشان دهند (هیوز و نزکوه^{۶۱}، ۲۰۱۸، ص ۸۹). ایجاد

^{۵۵} Ladson-Billings

^{۵۶} Tinkler & Walsh

^{۵۷} Hattie & Zierer

^{۵۸} Rio and Tsang

^{۵۹} Cook Sutter

^{۶۰} Komen and Jalsma

^{۶۱} Hughes and Nezkoh

فرصت‌هایی برای گفتگوهای انفرادی با دانش‌آموزان می‌تواند ارتباطات را تقویت کند و بینش‌های ارزشمندی را در مورد نیازها و علایق دانش‌آموزان به معلمان ارائه دهد (ونتزل و ویگفیلد، ۲۰۱۷، ص ۷۶). ارتباط منظم با والدین و مراقبان نیز با مشارکت خانواده‌ها در آموزش دانش‌آموزان، پیوند معلم و دانش‌آموز را تقویت می‌کند (اپستاین، ۲۰۱۸، ص ۱۱۵).

تقویت روابط محترمانه دانش‌آموز و معلم برای ایجاد یک محیط یادگیری مثبت و مساعد اساسی است. اعتماد، ارتباطات باز و شایستگی فرهنگی نقش کلیدی در شکل دادن به این ارتباطات ایفا می‌کنند. معلمان می‌توانند با اتخاذ یک رویکرد آموزشی فراگیر، به رسمیت شناختن و پرداختن به پویایی قدرت و برقراری ارتباط فعال با دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان، روابط محترمانه را ارتقا دهند. وقتی دانش‌آموزان احساس ارزشمندی، حمایت و درک می‌کنند، به احتمال زیاد از نظر تحصیلی پیشرفت می‌کنند و به یادگیرندگانی با اعتماد به نفس و درگیر تبدیل می‌شوند.

توسعه روال‌های کلاس درس جذاب

ایجاد روال‌های کلاس درس جذاب برای پرورش یک محیط یادگیری مثبت و موثر که مشارکت و انگیزه دانش‌آموزان را ارتقا می‌دهد، بسیار مهم است. روال‌های خوب طراحی شده به ایجاد حس ساختار و قابلیت پیش‌بینی کمک می‌کند و به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا بدون حواس‌پرتی بر یادگیری خود تمرکز کنند (فردریکس و مک کولسکی^{۶۲}، ۲۰۱۴، ص ۳۰). این بخش اهمیت توسعه روال‌های کلاس درس جذاب، عناصری که به اثربخشی آنها کمک می‌کنند و استراتژی‌های مبتنی بر شواهد برای پیاده‌سازی و حفظ این روال‌ها را بررسی می‌کند.

^{۶۲} Fredericks and McCulsky

برای شروع، روال های کلاس درس موثر برای به حداکثر رساندن زمان آموزشی و به حداقل رساندن اختلالات طراحی شده اند (ایلیویساکر و فیینی^{۶۳}، ۲۰۱۹، ص. ۶۲). معلمان با ایجاد رویه های روشن برای فعالیت های مشترک مانند ورود و خروج از کلاس، انتقال بین موضوعات و توزیع مواد، می توانند جریان روانی از فعالیت ها ایجاد کنند که زمان یادگیری را به حداکثر می رسانند. سازگاری در روال ها به دانش آموزان اجازه می دهد تا انتظارات را درونی کنند، که منجر به تجربه یادگیری متمرکزتر و درگیرتر می شود (گهلباخ^{۶۴} و همکاران، ۲۰۱۷، ص. ۴۵). علاوه بر این، روال هایی که به صراحت در ابتدای سال تحصیلی آموزش داده می شوند و تمرین می شوند، به ایجاد یک محیط آموزشی مولد و سازمان یافته کمک می کنند.

علاوه بر صرفه جویی در زمان و به حداقل رساندن اختلالات، درگیر کردن روال های کلاس درس مشارکت فعال دانش آموزان را ترویج می کند (کلم و کانل^{۶۵}، ۲۰۱۵، ص ۱۰۲). معلمان می توانند روال هایی را طراحی کنند که دانش آموزان را تشویق کند تا مسئولیت یادگیری خود را بپذیرند، مانند ترکیب ساختارهای یادگیری مشارکتی که نیاز به همکاری و بحث دارد (جانسون^{۶۶}، ۲۰۱۹، ص ۹۵). با ساختاردهی فعالیت های کلاس درس به گونه ای که تعاملی و دانش آموز محور باشد، معلمان می توانند تجربه یادگیری جذاب تر و معناداری ایجاد کنند (زاکرزوسکی^{۶۷}، ۲۰۱۷، ص ۱۱۵). هنگامی که دانش آموزان به طور فعال در فرآیند یادگیری خود شرکت می کنند، احتمال بیشتری دارد که اطلاعات را حفظ کنند و مهارت های تفکر انتقادی را توسعه دهند.

علاوه بر این، روال های کلاس درس نیز می توانند به فرهنگ کلاس درس مثبت و فراگیر کمک کنند (نودینگز^{۶۸}، ۲۰۱۸، ص. ۸۷). معلمان می توانند روال هایی را طراحی

^{۶۳} Ylvisaker & Feeney

^{۶۴} Gehlbach

^{۶۵} Klem & Connell

^{۶۶} Johnson

^{۶۷} Zakrzewski

^{۶۸} Noddings